

توسعه پایدار شهرها با محوریت تأمین زیرساختهای لازم و افزایش مطلوبیت استفاده از دوچرخه در گروه های شهری مختلف (مطالعه موردی: گروه شهرهای کوچک - شهر ایوانکی)

کامبیز مستوفی دربان، کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، دانشگاه صنعتی شریف و رئیس هیئت
مدیره مهندسين مشاور پارس مسير گستر
احمد رضا زراعتکار، کارشناس ارشد مدیریت، دانشگاه تربیت مدرس، شهرداری ایوانکی
airkmd@yahoo.com
zeraatkar.ir@gmail.com

چکیده

در سالهای اخیر با توجه به مشکلات متعدد ترافیکی، حمل و نقلی و زیست محیطی در بسیاری از خیابانهای پر تراکم کشورهای توسعه یافته، جایگاه مسیرهای دوچرخه به عنوان شیوه حمل و نقلی رقیب مورد توجه ویژه قرار گرفته است. اما متأسفانه علیرغم پتانسیل زیاد بسیاری از شهرهای کشور نظیر شهرهای حاشیه خزر و شهرهای کویری در ایجاد شبکه های منسجم دوچرخه با هدف استفاده از دوچرخه به عنوان یک شیوه حمل و نقلی رقیب به ویژه در سفرهای با اهداف اجباری شامل سفرهای شغلی و تحصیلی این مهم مغفول مانده است. با توجه به اهمیت موضوع، در این مطالعه عوامل مؤثر در شهرهای مختلف در انتخاب دوچرخه به عنوان شیوه حمل و نقلی رقیب بررسی شده است. ضمن آنکه یک مطالعه موردی در این خصوص در شهر ایوانکی واقع در استان سمنان انجام شده است. بطور مشخص با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه، بسیاری از شهرهای کشور دارای شرایط مناسبی در ایجاد و توسعه شبکه های دوچرخه سواری و تسهیلات مربوط به آن می باشند. همچنین وجود پتانسیلهای زیاد از نظر میانگین سالانه سرعت باد و نزولات جوی، ویژگی های اقتصادی و اجتماعی مختلف و از سوی دیگر موضوع هدفمندسازی پارانه ها، زمینه مناسبی را در ایجاد و توسعه شبکه های دوچرخه سواری و تسهیلات مربوط به آن فراهم نموده است، که لازم است در برنامه های توسعه پایدار شهرها مورد توجه قرار گیرد.

واژه های کلیدی: مسیر دوچرخه، بهبود شاخصهای زیست محیطی، شبکه منسجم دوچرخه، توسعه پایدار